

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 115**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Det var en sändlighet af tid, sedan jag skref sist. Det är som jag vore ur vana, men det är så, att dessa Höpnehagens resor äro sådana Kraftödnare. Jag tål ej så väl mer arbete ~~att än~~ det dagliga slitet, har inga öfverlopskrufter.

Tack för de två brefven. Det sista var spännande - Jag tror allt mycket starkt på den italienska resan, men jag skulle ju ej göra något illa vid mig, om den ej blir af i år. Jag är i alla fall fri från skolan och kan få arbeta på hvad jag vill. Då går nog tiden. Det ser dock mycket likt till att den skall bli af -

På det hela taget är jag nog nöjd med att du vill sköta dig, men jag tycker det är hemskt att du skall resa ensam. Jag gick i Höpnehagen och tänkte på att jag borde råda dig till Bayreuth eller hvad som helst, bara du kom ut bland människor. Kan du ej få fatt på någon Threnyuehpilgrims? Nå jag är mycket nöjd med att du reser - Jag tror inte, att man ens i själva Tyskland kan längta så som man kan det hemma hos dig i Göttingen så det är väl ej så farligt med läget. Viste doktor Lindh hvad jag vet sånde han dig nog heller till andra hörnet af Tyskland, det blefve att en lugnare kur i Det förefaller mig dock som borde du tänka på om inte denna resa blir den hårdt prestanda, skall du kämpa och strida värre än vanligt så förlorar du väl redan resultat. Det är väl denna oro du lafver i, som gjort att Kurser ej gått så bra som i början - Men, som sagt, jag hoppas tvärtom att resan skall förströ dig, så att din längtan skall förtagas inga minuter.

Du är nog snäll, men du tål ej berömt, det märker jag. Om jag nu skulle fara in och hålla dig sällskap i Höpnehagen den där ^{Sn} lördagskvällen och det var väl ändå meningen, så var det allt en erbarmligt kort tid att räknas på. Kan du ej fara på Friday, så möter jag dig i Helsingborg och vi göra resten af resan tillsammans - På kvällen vi ju gå omkring på litterära visiter på lördag, om det roer dig, jag skall vara snäll i år och visa allt hvad vi har. Jag skall också bjuda dig på middag i strax pabyljungen på "lange linie". Jag blir rent millionär nu inom några års tid, så jag kan extravagera - Mamma ville visst gärna se dig, hon ^{säger} skrefver, att jag skall be dig stanna öfver här - Ja, det ville jag också gärna, men vi kunna ju roa oss mer i Höpnehagen - Var nu snäll och snäll ej på tid. Jag är alltid ledig från Friday till Sunday - Så jag kan vara i Höpnehagen på Sunday med. Det behöfver ej bli så dyrt som skat för dig att bo i Roussus by. Hvar Alberts hvi vi nog bjuda på alla måltider om vi ha bunnat bara.

Jag har nu talat med Beijeren - Han vill ge 2000 Kr. för 3000 exemplar
Du skall vara ~~snäll~~ snäll och tåga med detta, det vill säga tåga riktigt. Du får
ej tala om det för någon - Betty behöfver ej heller veta det. Jag har det ej afgjort
än, ty jag vill först fråga Bonnier hvad han vill ge - För att så ej skada mig
och ej väcka onilja mot mig själv vill ej Beijeren synas själf, utan lämna utgif-
ningen i händerna på en svensk förläggare - Du förstår, att det således bör
vara alldeles tyst med denna sak - Men ~~om~~ i alla fall är det ju
tumligen säkert att jag ej behöfver nöja mig med småsummor. Han vill
ock för blifvande upplagor betala pris, som fördubbla mina inkomster. I
denna stund äger jag 1800 Kr., för Gösta är jag nu ljuvare 2000 och för nästa bok
bör jag, om den går så bra som läskarna, få 2-3000 Kr. Det kan ju vara
möjligt att denna nästa blir fördig till hösten. Det vore ju rikedom, intasamt.
Men du får ej alls tala om det. Henriques har varit utmärkt mot mig. Hvad
tänkte du på som telegraferade återbud ^{i Paris} Det är underligt hur allt löper
sig - Är Pöppe utsäld? Det kan jag ej hönt för. Det är bra trefligt -

Har du någon ro att tänka på en liten novell, som du har liggande
hos mig. Det får lof att göras något vid slutet. Se hvad man vill ha
är ju en ändring i själstillsätt. Därför var det bra med ^{varhus} barnet, men det
var för utnött, man får hitta på något annat. Det måste vara ett avslag som hos
minnen i julvakan, att han ej bryr sig om att resa är för litet. Tänk själv, jag
tänker ju på det - Jag skulle ock bra gärna vilja ^{ha} göra henne till
parisiska - Hvad är grunden till att hon är svensk? Kjelland tog fransmän
då han skref från Paris. Det ligger en svag doft af tråkighet öfver alla
sina resa. Jag vet ej hvarför, men man vill se folk i deras egen omgivning
i böcker nämligen -

Ja mer i mången om möjligt - Jag måste gå bort - Och jag
säger som du märker hela brefvet igenom -

Ge mig en dag! Jag har längtat svårt efter dig denna vecka -

Din Selma -